

Cech parketářů a podlahové techniky ČR

Podzimní seminář o cenách

Doba školních prázdnin je i dobou dovolených a odpočinku. Najít si čas na odpočinek je důležité a pro řemeslníky to musí platit dvojnásob. Za celý rok jsou totiž unaveni nejen fyzicky, ale i psychicky, neboť život se zákazníky není vůbec jednoduchý. A právě otázky vztahů se zákazníky jsou předmětem častých diskuzí.

Zvláště stanovení ceny za podlahářské práce je stále aktuální problematikou. Na řešení tohoto problému jedinec nestačí a k zvládnutí tohoto úkolu – stanovení vyvážených a odpovídajících cen připravuje Cech parketářů a podlahové techniky ČR ve spolupráci se vzdělávacím centrem D.I.E.C. z Jablonce nad Nisou **podzimní seminář o cenách**. Jako partnera se nám podařilo

Cech parketářů
A PODLAHOVÉ TECHNIKY ČR

získat nejvýznamnějšího vydavatele ceníků stavebních prací, firmu ÚRS Praha a Brno. S jedním z předních pracovníků ÚRS arch. Karlem Březinou jsme tuto akci domluvili na výstavě Vše pro podlahy v Českých Budějovicích při X. MEP a věříme, že bude pro podlaháře zajímavá a přínosná.

www.cechparketaru.cz

Ohlédnutí za

10. mistrovstvím Evropy parketářů

I s odstupem několika měsíců po ukončení této významné akce jsou její organizátoři neustále dotazováni mnoha jednotlivci z řad podlahářů, ale i zástupci větších firem, o co se vlastně jednalo a jaký to má pro naše řemeslníky význam.

Většinou konstatují, že na akci sice pozvánky dostali, ale ve věru všedních firemních starostí jí nevěnovali potřebnou pozornost, nebo na ni úplně pozapomněli, až nakonec zjistili, že již proběhla. Podvědomě vědí, že ve svých firmách mají mladé řemeslníky, kteří by jako sůl potřebovali vidět, nebo jenom porovnat výsledky práce svých vrstevníků v oboru a udělat si obrázek, kam že se to parketářské řemeslo v evropské kvalitě provedení ubírá.

Zarážejícím faktem však zůstává téměř absolutní nezájem odborných řemeslních škol, které by přitom měly mít ten největší zájem o kvalitní propagaci a ukázkou prací mladých parketářů z celé Evropy. Se stejným nezájmem se organizátoři mistrovství setkali i u mnohých předních firem a významných organizací podnikajících v oboru podlah. Přitom kdo jiný než odborné školy a firmy podnikající v oboru by měl mít o podobné akce zájem?

Toto jsou ti stateční průkopníci, kteří měli tu odvahu a jako první z odborných škol si vyzkoušeli, jak takové ME parketářů chutná. Výprava Střední technické školy Zelený pruh v Praze.

Vítězové obdrželi od sponzorů hodnotné ceny.

Odpověď na otázku není nutné složitě hledat. Příčinou nezájmu je nezdravý či až chorobný stav a soupeření mnohých našich firem, jednotlivců a bohužel v minulosti i cechů. To, k čemu jsou tyto akce určeny, tedy především k propagování kvalitně provedeného řemesla mladé nastupující generace, tak jejich neúčastí a někdy snad až bojkotem nepřináší do budoucna to správné ovoce.

Mistrovství Evropy parketářů mělo v naší republice být už v roce 2006. Jeho uspořádáním byl prezidiem Evropského svazu parketářů pověřen Cech parketářů a podlahářů ČR. Vzhledem k neshodám, týkajícím se způsobu organizace mistrovství, ve vedení našeho tehdejšího cechu bylo realizací pověřeno Německo. Ostuda, furiantství či spíš logické vyústění toho, čeho všeho jsou někteří jednotlivci ve vedoucích funkcích schopni? Jasně je, že to byl jeden z posledních hřebíčků do pomyslné cechovní rakve. Od té doby tak na naší scéně působí cechy dva, a to Cech podlahářů ČR a Cech parketářů a podlahové techniky ČR. Oba byly původně i členy evropského svazu, nyní je členem jen Cech parketářů a podlahové techniky ČR.

Další příležitost pořádat mistrovství přišla na zasedání prezidia Evropského svazu parketářů v roce 2012. Zástupci ČR nabídku přijali, především s přesvědčením odčinit ostudu z roku 2006 a ukázat Evropě, že i u nás jsme schopni zorganizovat akci tohoto druhu a rozsahu. Bezprostředně po nominaci se rozběhla činnost přípravného výboru, který ke spolupráci na organizování vybídl i Cech podlahářů ČR. Na nabídku zástupci Cechu podlahářů ČR vůbec nereagovali.

Na základě vyhodnocení situace a již tehdejší nechuti mnohých firem se na akci podílet bylo rozhodnuto, že organizací mistrovství bude pověřena firma D.I.E.C., která má s pořádáním podobných akcí bohaté zkušenosti. Organizační kolotoč, který se poté rozběhl, může dobře posoudit snad pouze ten, kdo něčím podobným prošel. Když se jen tak popíše, mnozí si pomyslí, že na tom přece nic není, že to dělá kdekdo. Ale sehnat v dnešní době a za rozumnou cenu vhodné prostory, ubytování, tlumočnický materiál, propagaci, pojištění, zajistit program a hlavně sponzory, to rozhodně není jednoduchá záležitost. Jenom jako příklad uvádím výsledek jednání, kterého jsem byl přítomen osobně. Po cca hodinovém jednání s jednou nejmenovanou významnou firmou dodávající materiály pro podlaháře o sponzorování evropského mistrovství bylo jejím manažerem naznačeno, že podpora akcí tohoto druhu není pro jejich firmu prioritní a také by si sponzorováním akce nechtěli rozházet vztahy s druhým cechem. Co k tomu více dodat.

Dalším velkým úkolem bylo sehnat vhodné kandidáty, kteří by měli reprezentovat naši republiku. Původně bylo naplánováno vybrat ty nejlepší z republikového předkola, které se mělo pořádat na základě výzvy adresované do podlahářských firem cca půl roku před vlastním mistrovstvím. Na tuto výzvu se do předkola přihlásili pouze dva zájemci z oslovených 1200 firem! Oslovené odborné školy na výzvy nereagovaly, nebo se omluvily, že v současné době nemají vhodné učně, kteří by byli schopni zvládnout zadané téma. Přihlásila se pouze jediná škola, a to Střední technická škola Zelený pruh v Praze. Byli vybráni tři učni, kteří po dobu několika měsíců absolvovali intenzivní kurz pod vedením dvou zástupců Cechu parketářů a podlahové techniky ČR a mistrů odborného výcviku. Jako nejlepší z nich byl vybrán učeň třetího ročníku Michal Bobek, který po této přípravě zvládl samostatně zhotovit téměř jakýkoliv tvar zadané parkety. Druhému soutěžícímu Pavlovi Čonkovi poskytl patřičnou průpravu majitel firmy RENSPOLE René Caran.

Samotné mistrovství Evropy podlahářů pak již proběhlo bez větších komplikací k plné spokojenosti organizátorů i účastníků. A jak v tomto klání obstáli naši zástupci? Nevyhráli, ale v žádném případě neudělali našemu parketářskému mládří ostudu. Náročné zadání beze zbytku splnili. Jejich nepřitelem se stal snad jen čas a menší zkušenost, než jakou měli vítězové. Mistrovství Evropy podlahářů do 25 let se koná každé dva roky v jedné z členských zemí Evropského svazu parketářů. Teoreticky vzato takovou soutěž by naši podlaháři mohli na našem území opět spatřit až za 22 let. Je škoda, že tohoto srovnání kvality práce mladých podlahářů z celé Evropy využila jen hrstka z pozvaných zástupců firem a hlavně odborných škol.

A JAK DÁL?

Mistrovství skončilo, ceny byly rozděleny a nastal čas hodnocení. Dle mínění prezidenta Evropského svazu parketářů Heinze Brehma z Německa se jednalo o jedno z neúspěšnějších zorganizovaných mistrovství a jeho úroveň hodnotí jako vysokou. Pro účastníky byly připraveny podmínky na vysoké úrovni, jednak z hlediska vlastního mistrovství, ale i kvalitního a atraktivního mimosoutěžního programu. Desáté mistrovství Evropy parketářů konané v Českých Budějovicích nastavilo vysokou laťku kvality do budoucna.

A co naši? Vystoupí někdy na stupně vítězů? Bude i v budoucnu obtížné sehnat vhodné reprezentanty? Dříve se říkalo, že Češi mají zlaté ručičky, ale tady to nějak neplatí. Přitom všichni víme, že ve firmách šikovný mladí řemeslníci jsou, jen je třeba je tak trochu podpořit. Pro Michala Bobka, který byl tehdy ještě nevyučený a z účastníků mistrovství nejmladší, jeho výkon znamenal nabídku pracovního místa od pěti firem.

Kde si vzít inspiraci pro budoucnost? Snad by pro nás byl vhodný příklad z Polska. Na předchozích mistrovstvích na tom byli podobně jako my. Vždy tak nějak ve středu výsledkového pole. Jenže během posledních tří mistrovství jejich výkony začaly stoupat, až letos všem přítomným vytřeli zrak. Jejich mládří obsadilo dvě první místa. Nezbyvá nic jiného, než jim pogratulovat a zamyslet se nad sebou a nad situací u nás.

V Polsku jsou totiž také dva cechy podlahářů a oba zastávají rozdílná pojetí činnosti svých cechů. V čem je však jejich názor shodný, je reprezentace řemesla, kvalita a cenová politika. Na výsledcích jejich mladých reprezentantů je to rozhodně znát. Co vy na to, cechovní činitelé? Nebylo by vhodnější spolupracovat a připravit důstojné podmínky pro přípravu našich mláďenců na co nejlepší reprezentaci na příštím ME, které se bude za dva roky konat v Itálii?

Pavel Drápalík,
předseda revizní komise a zastupující předseda
Cechu parketářů a podlahové techniky ČR